

Sygn. I C 1098/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Mirosława Marciniak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Dorota Borowy

po rozpoznaniu w dniu 09 maja 2014r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa K. Ż.

przeciwko (...) S.A z siedzibą w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. Ż. kwotę 82.800,00 zł. (osiemdziesiąt dwa tysiące osiemset złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 30 lipca 2013r. do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. Ż. kwotę 7.757,00 (siedem tysięcy siedemset pięćdziesiąt siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Mirosława Marciniak

UZASADNIENIE

Powód K. Ż. pozwem złożonym dnia 29 lipca 2013 r. (karta 2- 7) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 82.800 zł. tytułem odszkodowania za skradziony samochód wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia pojazdu marki V. (...), o nr rej. (...), w zakresie autocasco, a pozwany bezpodstawnie odmawia zapłaty odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew z dnia 11 grudnia 2013 r. (karta 79- 80) pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany przyznał, iż zawarł z powodem umowę ubezpieczenia autocasco przedmiotowego samochodu, ale stwierdził, że nie ma podstaw do przyjęcia swojej odpowiedzialności w związku z jego kradzieżą z włamaniem, ponieważ złożył powodowi oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych tej umowy ze względu na błąd wywołany przez powoda, co do właściwości przedmiotu zabezpieczenia, w szczególności, co do jego pochodzenia. Nadto pozwany zakwestionował wysokość dochodzonego przez powoda roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 czerwca 2012 r. powód K. Ż. na podstawie umowy kupna- sprzedaży zawartej w miejscowości B., położonej w Hiszpanii, zakupił od A. C. niewypadkowy samochód ciężarowy marki V., o nr rej. (...), o nr podwozia (...), rok produkcji 2010, za kwotę 11.000 euro. Zakupiony pojazd był zarejestrowany na terenie Królestwa Hiszpanii.

dowód: zeznania powoda - od 25 do 36 minuty nagrania z rozprawy - k. 97 i od 08 do 16 minuty nagrania z rozprawy - k. 126, umowa kupna- sprzedaży - k. 24- 25, kserokopia hiszpańskiego dowodu rejestracyjnego wraz z tłumaczeniem - k. 71- 72v i k. 26- 27.

Pojazd ten został sprowadzony do Polski, a dokumenty zostały przekazane powodowi przez pośrednika. Powód złożył w (...) Urzędzie Skarbowym w K. zaświadczenie potwierdzające brak obowiązku uiszczenia podatku od towarów i usług z tytułu nabycia środka transportu w postaci V. (...) i uiszczył opłatę skarbową w wysokości 160 zł. Powód w dniu 06 lipca 2012 r. zapłacił akcyzę od nabytego wewnątrzspółnotowo samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju.

dowód: zeznania powoda - od 25 do 36 minuty nagrania z rozprawy - k. 97 i od 08 do 16 minuty nagrania z rozprawy - k. 126, zaświadczenie - k. 33- 34, potwierdzenie zapłaty podatku akcyzowego - k. 35- 36,

Powód złożył w Urzędzie Miejskim w K. wniosek o zarejestrowanie zakupionego samochodu. W dniu 10 lipca 2012 r. zostało wydane pozwolenie czasowe dla wskazanego pojazdu na okres jednego miesiąca na podstawie przedłożonego oryginału hiszpańskiego dowodu rejestracyjnego wraz z jego tłumaczeniem. Następnie decyzją Prezydenta Miasta K. z dnia 30 lipca 2012 r. pojazd V. (...), o nr nadwozia (...), został zarejestrowany, a powodowi wydano dowód rejestracyjny (...), tablice rejestracyjne (...) i znak legalizacyjny numer (...). Prezydent Miasta K. wydał wymienionemu samochodowi w związku z jego pierwszą rejestracją na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, kartę pojazdu seria (...), wskazując w niej przeznaczenie pojazdu - samochód osobowy. W dniu 30 lipca 2012 r. pojazd powoda przeszedł badania techniczne na stacji diagnostycznej.

dowód: zeznania powoda - od 25 do 36 minuty nagrania z rozprawy - k. 97 i od 08 do 16 minuty nagrania z rozprawy - k. 126, decyzja - k. 31, dowód rejestracyjny - k. 28- 29, krata pojazdu - 30, kserokopia hiszpańskiego dowodu rejestracyjnego wraz z tłumaczeniem - k. 71- 72v i k. 26- 27.

Po uzyskaniu pozwolenia czasowego dla samochodu marki V. (...) powód umówił się z przedstawicielem pozwanego w celu zawarcia umowy ubezpieczenia. W dniu 06 lipca 2012 r. agentka ubezpieczeniowa pozwanego M. W. ustaliła w rozmowie z powodem pochodzenie pojazdu i dokonała jego oględzin. Wymieniona sprawdziła czasowy dowód rejestracyjny, numery rejestracyjne samochodu, numer identyfikacyjny pojazdu VIN i tabliczkę znamionową. Agentka nie stwierdziła żadnych śladów po naprawach karoserii. Wymieniona wykonała zdjęcia auta z zewnątrz, jego wyposażenia, licznika, karoserii, numeru VIN i tabliczki znamionowej. Stan techniczny pojazdu nie budził żadnych zastrzeżeń, a numery na samochodzie zgadzały się z tymczasowym dowodem rejestracyjnym. Następnie tego samego dnia powód zawarł z przedstawicielem pozwanego umowę ubezpieczenia komunikacyjnego, polisa seria (...), obejmującą ubezpieczenia OC i (...) za okres od 06 lipca 2012 r. do 05 lipca 2013 r.

dowód: zeznania powoda - od 25 do 36 minuty nagrania z rozprawy - k. 97 i od 08 do 16 minuty nagrania z rozprawy - k. 126, zeznania świadka M. W. - od 06 do 25 minuty nagrania z rozprawy - k. 97, polisa - k. 37- 38, 39- 43, akta szkody (...)

Powód chciał również zawrzeć z pozwanym dobrowolną umowę ubezpieczenia autocasco. Agentka ubezpieczeniowa M. W. ustaliła u powoda, że posiada do samochodu jeden oryginalny kluczyk, a następnie skorzystała z katalogu E. i ustaliła sugerowaną sumę ubezpieczenia. W dniu 6 lipca 2012 r. powód podpisał z pozwanym umowę ubezpieczenia komunikacyjnego, polisa seria (...), obejmującą ubezpieczenie AC, NWW oraz (...) za okres od 06 lipca 2012 r. do 05 lipca 2013 r. Przedstawiciel pozwanego M. W. wpisała w niej wartość pojazdu powoda według katalogu (...), w kwocie 82.800 zł. wraz z Vatem. W polisie wskazano, że jest to wariant serwisowy i zawarto klauzulę „stała wartość pojazdu oraz niepomniejszanie sumy ubezpieczenia”. Ta klauzula jest dodatkową opcją autocasco wymagającą zapłaty

dotychczasowej składki ubezpieczeniowej. Stała wartość pojazdu w całym okresie ubezpieczenia polega na tym, że w momencie wystąpienia szkody za wartość rynkową pojazdu uznaje się nie wartość pojazdu z chwili wystąpienia szkody, lecz sumę ubezpieczenia przyjętą w dniu zawarcia umowy. Taka dodatkowa opcja dotyczy utraty pojazdu, a nie stosuje się jej do szkód całkowitych.

dowód: zeznania powoda - od 25 do 36 minuty nagrania z rozprawy - k. 97 i od 08 do 16 minuty nagrania z rozprawy - k. 126, zeznania świadka M. W. - od 06 do 26 minuty nagrania z rozprawy - k. 97, polisa - k. 39- 43, wydruk strony internetowej pozwanego - k. 99- 113.

Powód opłacił pozwanemu składki od zawartych umów ubezpieczeń komunikacyjnych.

dowód: okoliczność niesporna.

W dniu 13 września 2012 r. powód stwierdził brak samochodu osobowego marki V. (...), o nr rej. (...), o nr VIN (...) i tego samego dnia, o godzinie 08.45, złożył na policji pisemne zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w okresie od 12 do 13 września 2012 r. Komenda Miejska Policji w K. wszczęła dochodzenie w sprawie kradzieży z włamaniem wymienionego pojazdu. W toku postępowania przygotowawczego policja zabezpieczyła wydany przez powoda kluczyk samochodowy i przekazała go do badań. Biegły sądowy ustalił, iż klucz od pojazdu jest oryginalny, a na brzeszczocie nie stwierdzono śladów kopiowania, a okres produkcji klucza określony na 08 tydzień 2010 r. był zgodny z okresem produkcyjnym pojazdu marki V. (...), o numerze nadwozia (...) (produkcja 17 tydzień 2010 r.). Częstotliwość działania klucza określił na 434,420 MHz, co było zgodne z danymi fabrycznymi (433,92 - 434,42 MHz). Klucze bowiem przypisane do pojazdów przeznaczonych na rynek europejski łącznie z rynkiem angielskim pracują na w/w częstotliwości. V. (...) o numerze nadwozia (...) fabrycznie przeznaczony był na rynek angielski (kierownica po prawej stronie samochodu). Postanowieniem z dnia 17 listopada 2012 r. Komenda Miejska Policji w K. umorzyła dochodzenie z powodu niewykrycia sprawcy przestępstwa i wpisała sprawę do rejestru przestępstw.

dowód: zeznania powoda - od 25 do 36 minuty nagrania z rozprawy - k. 97 i od 08 do 16 minuty nagrania z rozprawy - k. 126, pismo KMP - k. 44- 45, postanowienie - k. 46- 47, akta sprawy (...) Komendy Miejskiej Policji w K.: notatka urzędowa - k. 1, protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie - k. 2- 4, protokół zatrzymania rzeczy - k. 16- 18, postanowienie o wszczęciu dochodzenia - k. 21, opinia biegłego sądowego z dziedziny mechanoskopii i identyfikacji pojazdów samochodowych J. Ł. - k. 35- 39.

Powód złożył wniosek o wyrejestrowanie pojazdu w związku z jego kradzieżą. Decyzją z dnia 21 lutego 2013 r. Prezydent Miasta K. wyrejestrował samochód V. (...).

dowód: decyzja - k. 32.

Powód o kradzieży pojazdu poinformował również pozwanego. W odpowiedzi pozwany pismem z dnia 17 września 2012 r. oraz kolejnym pismem z dnia 11 października 2012 r. wezwał powoda do przedłożenia szeregu dokumentów. Powód przedłożył w oznaczonym terminie wnioskowane dokumenty.

dowód: pisma - k. 48, 49.

Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pismem z dnia 16 października 2012 r. odmówił powodowi przyznania odszkodowania i uchylił się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego przy zawarciu umowy autocasco, powołując się na wadę oświadczenia woli w postaci błędu. Wskazał, iż powód przy zawarciu umowy AC do oględzin przedstawił przedstawicielowi ubezpieczyciela pojazd inny niż ten, który faktycznie figuruje w dokumentach. Pojazd został zarejestrowany w Polsce na podstawie dokumentacji pochodzenia z Hiszpanii, natomiast według informacji z Europejskiego Rejestru Pojazdów samochodów ten nie był zarejestrowany w tym kraju.

dowód: pismo - k. 50.

Pismem z dnia 5 grudnia 2012 r. powód zwrócił się do pozwanego o przedłożenie m.in. informacji z Europejskiego Rejestru Pojazdów. Pozwany przesłał dokument w załączeniu pisma z dnia 13 lutego 2013 r.

dowód: pismo- k. 51- 52, 53- 54, zaświadczenie - k. 55, akta szkody (...).

Europejski Rejestr Pojazdów poinformował pozwanego, iż do dnia 17 września 2012 r. brak jest danych eksportowych pojazdu marki V. (...) o numerze nadwozia (...) z terenu Wielkiej Brytanii. W dniu 12 lipca 2010 r. odnotowano całkowitą szkodę ubezpieczeniową pojazdu na terenie Wielkiej Brytanii. Pojazd został przeznaczony do złomowania, bez prawa do ponownej rejestracji na terenie Wielkiej Brytanii. Brak danych dotyczących rejestracji wyżej wymienionego pojazdu na terenie Hiszpanii do dnia 17 października 2012 r. W końcowych uwagach Europejski Rejestr Pojazdów zastrzegł, iż zaświadczenie ma charakter jedynie informacyjny i nie przesądza o legalności pochodzenia pojazdu.

dowód: zaświadczenie - k. 55, akta szkody (...).

Powód K. Ż. ma 35 lat, z zawodu jest kierowcą. Utrzymuje się z prowadzenia firmy transportowej i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 25.000 zł. miesięcznie. Nie zatrudnia pracowników. Nie posiada innych źródeł dochodu. Jest żonaty, ma dziewięcioletniego syna i bliźnięta w wieku 3 lat.

dowód: zeznania powoda - od 25 do 36 minuty nagrania z rozprawy - k. 97 i od 08 do 16 minuty nagrania z rozprawy - k. 126.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w oparciu o złożone dokumenty, zeznania powoda K. Ż. oraz zeznania świadka M. W., które w powyższym zakresie Sąd uznał za wiarygodne.

Z uwagi na fakt cofnięcia przez powoda wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu mechaniki samochodowej (k.98) i brak odpowiedzi pozwanego w tym zakresie (k. 114), Sąd odstąpił od przeprowadzenia tego dowodu (k.125) mając na uwadze, iż powód na podstawie przedłożonych dokumentów w sprawie wykazał w stopniu dostatecznym wysokość szkody i tożsamość ubezpieczonego samochodu.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 805 § 1 k.c. stanowi, że przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (§ 2 pkt 1 cytowanego przepisu).

W myśl art. 805 § 1 k.c. konieczną przesłanką powstania odpowiedzialności z umowy ubezpieczenia jest zajście przewidzianego w umowie wypadku ubezpieczeniowego. Obowiązek świadczenia ubezpieczyciela powstaje, gdy wypadek ubezpieczeniowy zaistniał wbrew lub niezależnie od woli ubezpieczającego, a w każdym razie bez jego winy. Na ubezpieczającym ciąży obowiązek, jednoznacznego i niebudzącego żadnej wątpliwości wykazania okoliczności zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego (kradzieży pojazdu bez jego winy) - por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 listopada 2012 r., I ACa 1113/13, LEX nr 1264347.

W przedmiotowej sprawie powód K. Ż. wykazał fakt kradzieży z włamaniem pojazdu. Wszczęte przez Komendę Miejską Policji w K. dochodzenie o tenże występki zakończyło się umorzeniem dochodzenia i wpisaniem sprawy do rejestru, z powodu niewykrycia sprawcy przestępstwa kradzieży z włamaniem. Pozwany nie kwestionował, iż do kradzieży z włamaniem doszło z winy umyślnej lub wskutek rażącego niedbalstwa ubezpieczonego, a pojazd nie spełniał w chwili zajścia wypadku ubezpieczeniowego wymagań, co do zabezpieczeń przeciwkradzieżowych. W sprawie też poza sporem pozostawało, że w dacie szkody skradziony pojazd V. (...) o nr rej. (...), o numerze nadwozia (...),

ubezpieczony był w zakresie autocasco u pozwanego według polisy (...) na sumę 82.800 zł., a powód opłacił składkę ubezpieczeniową.

Jednakże w niniejszej sprawie pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. skorzystał z możliwości uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu. Natomiast powód trwał przy stanowisku, że skorzystanie przez pozwanego z tego uprawnienia mającego charakter prawa podmiotowego jest bezpodstawne.

Z art. 84 § 1 i 2 k.c. wynika, iż w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej.

Można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny).

Za stanowiskiem powoda K. Ż. przemawiają poczynione w sprawie ustalenia faktyczne dokonane w oparciu o zeznania powoda i przedłożone do akt sprawy dokumenty. Samochód osobowy marki V. (...), o nr rej. (...), o nr VIN (...), rok produkcji 2010, został zarejestrowany uprzednio na terenie Hiszpanii, a następnie w dniu 21 czerwca 2012 r. sprzedany powodowi jako nieuszkodzony, co umożliwiło jego dalszą eksploatację. W Polsce samochód został zarejestrowany po raz pierwszy w dniu 10 lipca 2012 r. przy wykorzystaniu oryginalnego hiszpańskiego dowodu rejestracyjnego. W związku z tym powodowi zostało wydane w dniu 10 lipca 2012 r. pozwolenie czasowe, a następnie w dniu 30 lipca 2012 r. dowód rejestracyjny, w którym m.in. potwierdzono zdadność samochodu do ruchu i zgodność z wymogami, jakie muszą spełniać pojazdy mechaniczne poruszające się po drogach publicznych. Tego samego dnia powód przeprowadził na stacji diagnostycznej badanie techniczne pojazdu. Za tym przemawiają również wnioski biegłego sądowego z dziedziny mechanoskopii i identyfikacji pojazdów samochodowych J. Ł. zawarte w aktach dochodzenia Komendy Miejskiej Policji w K. (...). Stwierdził w nich jednoznacznie, iż dostarczony do badań klucz, a który przecież został wydany przez powoda w toku postępowania przygotowawczego i zabezpieczony przez policję jako kluczyk od skradzionego pojazdu marki V. (...), o nr rej. (...), jest oryginalnym kluczykiem, a nadto, że okres produkcji klucza jest zgodny z okresem produkcji pojazdu marki V. (...), o numerze nadwozia (...). Biegły również zauważył, że pojazd tej marki o tym numerze VIN został fabrycznie przeznaczony na rynek angielski (kierownica po prawej stronie samochodu). Sąd podzielił więc stanowisko biegłego do spraw mechanoskopii i identyfikacji pojazdów samochodowych, jako oparte na rozległej wiedzy biegłego, jego długotrwałej praktyce i wieloletniemu doświadczeniu zawodowemu. W ocenie Sądu zatem niemożliwe i sprzeczne z zasadami logicznego myślenia jest, aby powód posiadał tylko oryginalny kluczyk od pojazdu V. (...) wyprodukowany w okresie zbieżnym z okresem produkcyjnym pojazdu marki V. (...) o numerze nadwozia (...), a nie miał samego pojazdu przed kradzieżą z włamaniem.

Należy podkreślić, iż pozwany przedłożonym zaświadczeniem z Europejskiego Rejestru Pojazdów nie wykazał, iż samochód marki V. (...) o numerze nadwozia (...) zarejestrowany w Wielkiej Brytanii, po doznanej szkodzie nie mógł być odbudowany i całkowicie naprawiony, a następnie zarejestrowany na terenie Hiszpanii, skoro nie mógł już być ponownie zarejestrowany w Wielkiej Brytanii, a potem sprzedany do Polski powodowi. Zapisowi zaświadczenia, iż „brak jest danych dotyczących rejestracji uprawnionego pojazdu na terenie Hiszpanii do dnia 17 października 2012 r.” przeczy przedłożony przez powoda przy rejestracji w Urzędzie Miejskim w K. oryginał dowodu rejestracyjnego wystawiony przez organ Królestwa Hiszpanii. Należy zauważyć, iż pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w toku niniejszego postępowania w żaden sposób nie podważył wiarygodności owego dokumentu urzędowego i nie złożył w tym zakresie żadnych wniosków dowodowych. Pozwany swe twierdzenia w całości oparł na jednym zaświadczeniu, które jak sam jego wystawca wskazuje nie przesądza o legalności pochodzenia pojazdu.

Należy również zauważyć, iż przedstawiciel ubezpieczonego przed dokonaniem zawarcia z powodem umowy ubezpieczenia komunikacyjnego obejmującego autocasco dokonał oględzin ubezpieczonego pojazdu i wykonał jego fotografie, w tym numeru identyfikacyjnego pojazdu VIN i tabliczki znamionowej. Nadto agent ubezpieczeniowy

sprawdził czasowy dowód rejestracyjny i numery rejestracyjne samochodu. W toku owego ustalania stanu pojazdu i jego pochodzenia nic nie wzbudziło jego podejrzeń, które wymagałoby weryfikacji.

Mając na uwadze poczynione w sprawie ustalenia, nie ma wątpliwości, co do tożsamości pojazdu kupionego w dniu 21 czerwca 2012 r. i skradzionego powodowi w okresie od 12 do 13 września 2012 r. oraz co do przedłożonej przez powoda dokumentacji dotyczącej samochodu o numerze nadwozia (...). Oznacza to, że samochód o takim numerze i samochód przedstawiony do ubezpieczenia to jeden i ten sam pojazd. Powód nie wprowadził zatem pozwanego w błąd, co do przedmiotu ubezpieczenia. Umową stron objęty był bowiem samochód o tym konkretnym numerze nadwozia. Nie zachodzi więc w przedmiotowej sprawie błąd istotny po stronie pozwanego, a w konsekwencji pozwany nieskutecznie uchylił się od odpowiedzialności kontraktowej za skradziony pojazd.

Wobec tego Sąd uznał, że pozwany nieskutecznie uchylił się od skutków prawnych zawartej z powodem umowy ubezpieczenia autocasco powyższego samochodu z uwagi na złożenie oświadczenia woli pod wpływem błędu dotyczącego przedmiotu ubezpieczenia. Pozwany nie wykazał bowiem braku tożsamości między samochodem przedstawionym do ubezpieczenia, a samochodem tej samej marki o numerze nadwozia podanym w dokumentacji z rejestracji tego samochodu. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż pisemna umowa autocasco zawarta pomiędzy powodem, a pozwanym w dniu 6 lipca 2012 r. jest ważna i skuteczna, i winna stanowić podstawą rozliczeń stron.

W przedmiotowej sprawie powód żąda zapłaty kwoty 82.800 zł. tytułem świadczenia ubezpieczeniowego z umowy autocasco samochodu marki V. (...), o nr rej. (...). nr VIN (...). Pozwany Zakład (...) kwestionuje wysokość dochodzonego przez powoda świadczenia.

Stosownie do treści art. 824 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, suma ubezpieczenia ustalona w umowie stanowi górną granicę odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Z § 7 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych ustalonych uchwałą Zarządu (...) Spółka Akcyjna nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 r. wynika, iż zakresem AC objęte są szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w okresie ubezpieczenia, z zastrzeżeniem § 12 (wyłączenia odpowiedzialności).

Zgodnie z § 16 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych w razie kradzieży pojazdu (...) S.A. określa odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu dokonania kradzieży, z uwzględnieniem warunków umowy AC.

W przedmiotowej sprawie wymieniony powyżej przepis § 16 został zmodyfikowany przez zapis klauzuli „stała wartość pojazdu oraz niepomniejszanie sumy ubezpieczenia” w umowie dobrowolnego ubezpieczenia komunikacyjnego autocasco z dnia 6 lipca 2012 r. zawartej pomiędzy powodem i pozwanym, a potwierdzonej polisą seria (...). Poza tym przepis § 9 ust. 1 pkt 2 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych, potwierdza, iż umowa autocasco może zostać zawarta z zastosowaniem stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia, ale za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej (rozszerzenie zakresu ubezpieczenia). Natomiast z § 3 pkt 76 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych wynika, że za stałą wartość pojazdu uważa się wartość pojazdu ustaloną według zasad w dniu zawarcia umowy AC, tj. na podstawie aktualnych na dzień ustalenia tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu danej marki i typu, z uwzględnieniem jego pochodzenia, roku produkcji, okresu eksploatacji, wyposażenia, przebiegu, stanu technicznego i charakteru eksploatacji; a notowania stanowiące podstawę ustalenia wartości pojazdu zawarte są w katalogu (informatorze) cen pojazdów wymienionych w umowie ubezpieczenia (...). Takie rozumienie tejże dodatkowej opcji w autocasco znajduje również potwierdzenie w informacjach zawartych na stronie internetowej pozwanego.

W niniejszej sprawie agent ubezpieczeniowy M. W. przed podpisaniem umowy autocasco z powodem dokonała ustalenia ceny w katalogu E., a zapis w polisie (...) wskazuje, iż strony uzgodniły wysokość świadczenia wypłacanego ubezpieczonemu w wysokości wartości rynkowej pojazdu w dniu zawarcia umowy, a nie z chwili wystąpienia szkody.

W przypadku roszczenia powoda nie mieliśmy do czynienia z przypadkiem szkody całkowitej z § 18 ust. 1 wyłączonej wskazanej powyżej opcje w umowie autocasco (§ 9 ust. 1 pkt 1 b ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych). Nie zaszyły też przewidziane w art. 827 k.c. i w § 12 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych okoliczności wyłączone odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 82.800 zł. przewidzianą w umowie tytułem odszkodowania za skradziony samochód (punkt 1 sentencji wyroku).

O odsetkach od powyższej kwoty odszkodowania Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. W niniejszej sprawie odsetki stały się wymagalne od dnia następnego od zgłoszonego żądania ich wypłaty od dnia wniesienia pozwu. Pozew wpłynął do Sadu Okręgowego w Kaliszu w dniu 29 lipca 2013r.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., i Sąd w całości obciążył nimi pozwanego jako stronę przegrywającą zobowiązaną zwrócić koszty procesu poniesione przez przeciwnika. Powód w niniejszej sprawie poniósł koszty opłaty stosunkowej od pozwu w wysokości 4.140 zł., wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 3.617 zł. (§ 2 ust. 1 i 2, § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 490)) oraz opłaty od pełnomocnictwa procesowego (punkt 2 sentencji wyroku).

SSO Mirosława Marciniak